

HABRUTA NIGHT

BKLYN: MONDAY 7•22•19 | 8 PM

@ SHAARE ZION

DEAL: TUESDAY 7•23•19 | 8 PM

@ DEAL SHUL

**Tonight's learning is dedicated
L'Refuah Shelema Refael David Ben Claudie**

Reproduced by Habruta Night Booklet with permission of the
copyright holders, ArtScroll / Mesorah Publications, Ltd.

Design: mdkgraphicdesign@gmail.com

“

Topic:

MAASER PART 2

”

TOPIC DISCUSSION:

For what cause should one give his maaser?

Can one support his children with maaser funds?

What about tuition?

כנסת הגדולה:

ראוי לאדם שישתדל לתת חצי או רוב [ממעשרו] לבעלי תורה או לקרוביו העניים וגם להשיא יתומות עניות.

אהבת חסד:

ידוע דמעות מעשר עיקרו הוא לצדקה לחלק לעניים, ומהנכון שיהדר לכתחלה לחלקם לעמלי תורה למען יחזקו בתורת ה'.

Ideally one should give his maaser money to help the poor, especially to help support those toiling in Torah.

However, there are times and circumstances where one would also be permitted to use maaser funds for his own purposes.

רמ"א

One should not use his maaser money for a mitzvah, for example to purchase candles for shul or any other mitzvah, rather it should be donated to the poor.

יו"ד סימן רמט: אין לעשות ממעשר שלו דבר מצוה, כגון לקנות נרות לבית הכנסת או שאר דבר מצוה, אלא יתנו לעניים.

דרישה

If one wants to be a sandak or to finance someone's wedding, if he can not afford it otherwise, maser may be used.

להיות בעל ברית או להכניס חתן לחופה, אם אי אפשר לעשות המצוה בלאו הכי, יקנוה ממעות מעשר. [והש"ך והט"ז העתיקו דבריו].

One may not use maaser funds to fulfill any mitzvah in which he is obligated. Therefore, for example, one can not use his maaser money to purchase tefillin or an etrog for himself, even a mitzvah derabanan.

What about supporting children?

- Is one obligated to support his children; can he consider it maaser?
- How about the tuition cost?
- How about bet midrash, seminar or college?
- How about after they get married?

CHILDREN UNDER THE AGE OF 6:

גמרא מסכת כתובות דף סה

לירושין (ראשונים וכת"י, ובדפוס מקוצר): [ג] בכת"י נוסף עמו: [ד] ר"י אלמורי ור"ן ורש"י שבר"ף בלישנא: [ה] לישנא אחרונה ליתא בר"י אלמורי, ר"ן, רש"י שבר"ף וכת"י, וע"י ריטב"א: [ו] ה"א (רש"י):

ליקומי רש"י
האי תנא ש"יה
נרמ"א ורמי קפאני

וגנו כגון: ההדפסה, טס מעשה נמנטיה יומר ממה שפסקו לה חמנים: למעשה
ותאמר רב הונא ויהאמר רב הונא ישראל קדושים הן ואין משמשין ממותיהן ביום ו האמר רבא בבית אפל מותר: ואם היתה מניקה: דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה "אע"פ שאמרו אין אדם זן את בנו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן קטני קטנים עד כמה יעד בן שש "הרב אסי" דאמר רב אסי זקמן בן שש יוצא בעירוב אמו ממאי מודקתני היתה מניקה פוחתין לה ממועשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה מ"ט לאו משום דבעי למיכל בהדה ודלמא משום דחולה היא אם בן ליתני אם היתה חולה מאי אם היתה מניקה ודלמא הא קא משמע לן דסתם מניקות חולות נינהו איתמר (ג) אמר רבי יהושע בן לוי "מוסיפין לה זין שהיין יפה לחלב:

תשמיש בשבת מי איכא ו האמר רב הונא ויהאמר רב הונא ישראל קדושים הן ואין משמשין ממותיהן ביום ו האמר רבא בבית אפל מותר: ואם היתה מניקה: דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה "אע"פ שאמרו אין אדם זן את בנו ובנותיו כשהן קטנים אבל זן קטני קטנים עד כמה יעד בן שש "הרב אסי" דאמר רב אסי זקמן בן שש יוצא בעירוב אמו ממאי מודקתני היתה מניקה פוחתין לה ממועשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה מ"ט לאו משום דבעי למיכל בהדה ודלמא משום דחולה היא אם בן ליתני אם היתה חולה מאי אם היתה מניקה ודלמא הא קא משמע לן דסתם מניקות חולות נינהו איתמר (ג) אמר רבי יהושע בן לוי "מוסיפין לה זין שהיין יפה לחלב:

תוספות ר"ד
הירשים להלביש את אלמנה כשם שהיכים לזונה וה"ז אמרין בפירקין שלפניו על הבנות הניזונות מן האתון שהן חייבין להלבישן: ונותן לה כפה לראשה. פי' צניף אחת לשנה, וכן חגור למתניה, ומנעל להגליה ממועד למועד. פי' בכל מועד ומועד יקנה פה מנעלים חדשים. וכלים שרים נ' זוז יעשה לה משנה לשנה: אמר אביי נ' זוז שפיתו. פי' (א"ח דה' ח' י"ח) לא זכתה חורה לאו

The Gemara cites the clause of the Mishnah that reads:

וְאִם הָיְתָה מְנִיקָה — BUT IF SHE WAS NURSING [we reduce her earnings requirement, and we increase her food].

The Gemara cites an Amoraic ruling:

ר' זללא רבא אפיתחא דבי נשיאה — Although they said that a person does not have to support his sons and daughters when they are minors, ^[17] he must, however, support them when they are very young. ^[18] — Until the age of six? — עד בן שש — Until what age must he support them? — עד בן שש — For Rav Assi said: For Rav Assi said: A minor the age of six ^[19] goes out of the city's *techum* with his mother's *eruv*. ^[20] Evidently, a child until the age of six requires his mother's care, and hence the father is obligated to support him. ^[21] — From where do I know this? ^[22] — If SHE WAS NURSING, — הָיְתָה מְנִיקָה — From that which was taught in our Mishnah: פוחתין לה ממועשה ידיה, — WE REDUCE HER EARNINGS requirement, — ומוסיפין לה על, — מאי טעמא — Now, what is the reason that we increase her food allotment? — לאו משום דבעי למיכל בהדה — AND WE INCREASE HER FOOD allotment. ^[23] — Is it not because the child needs to eat with her?

The Gemara challenges the proof:

But perhaps the husband must add to the food allotment when his wife nurses because she is sick, not because he is obligated to support the child. ^[24] — ? —

Every father has an obligation to support any child under the age of 6. Therefore, one is not permitted to use any maaser funds toward their support.

CHILDREN 6 YEARS AND UP

כתובות דף מט:

התקינו שיהא אדם זן את בנו ואת בתו כשהן קטנים. פי' כשישבו סנהדרין באושא והיא אחת מי גליות שגלתה סנהדרין כדאמרי ב"ה (דף לא): ה' כותיה או לית ה' כותיה. פי' כלום יש לסמוך על דבריו ר' אילא שכן התקינו: ת"ש דלית ה' כותיה דכי הוה אתו לקמיה דר"י א"ל יערוך ילדה ואבני מתא שדיא לה. פי' יערוך תנין כדמחזיקין מעון תנין (יערוך) כדורין (מדרין) יערוך והוא עוף אכורי על בני כן זה האיש אכורי על בניו ומשליכם על הציבור, וזהו אמר לו כן אולי יבש ויכלם ויפרנס אבל לכוף לא ה"י סופה אותו: כי אתו

תנא נמו אינו חייב אמר רבי אילעא אמר ריש לקיש משום רבי יהודה ב' חנינא באושא התקינו שיהא אדם זן את בנו ואת בנותיו כשהן קטנים איבעיא להו הלכתא כוותיה או אין הלכתא כוותיה תא שמע כ' הוה אתו לקמיה דרב יהודה אמר להו יארוד ילדה ואבני מתא שדיא כי הוה אתו לקמיה דרב חסדא אמר להו כפו ליה אסיתא בצבורא וליקום ולימא עורבא בעי בניה וההוא גברא לא בעי בניה ועורבא בעי בניה והכתיב ל' לבני עורב אשר יקראו לא לקמיה דרבא אמר ליה ניהא לך דמיתונו בניך מצדקה ולא אמרן אלא דלא אמר י' אבל אמר בפנין ליה על כרחיה ב' כי הא

ענ ענמו שהוח רע מן העורבים לעורצא צעי צני וההוא גברא לא צעי צני ולית דמפרשי שלית לצור יעמוד עליה ויאמר כן על אמו האש: צ' בני עורב אשר יקראו. אלמא לא זין להו: א' אבמי. כשגדל משמיר והאס והאצ אוהבין אותן אבל מתמילתן לנסיס ושונאין אותן: ו' לא אמרן. ללא כפיין: א"ל דלא אמר. שאינו עשיר: בע"ה ברחו. לא יחא אלל נדקה צעלמא ואפי' אינן צני: כי הא דרבא בפניה. על ההדקה: הוא ואשתו נוזנין מדין. ואפילו כתנן מעכשיו ולא מן הדין אלל תקנת חכמים היא: גדולה מוון אמרו. גדולה מוון אמרו כגון אלמנה ונת ימסת הבת שאף על פי שהיא מת

הנהרות וציונים
[א] צ"ל ר' יוסי וכ"א ברי"ף וברא"ש (גליון):
[ב] בכתי' וליקום צ"ה (ע"י רש"י):
[ג] בכמה ראשונים ובתי' נוסף לא יחא אלא אחר. וע"י רש"י:
[ד] צ"ל רב יהודה וכתיב הרשעים (כ"ב) קלט ע"א ד"ה אמר רב יהודה) שהוא אמורא (גליון): [ה] ראשונים ובתי' ד"ה: [ו] "גזית" ליתא בראשונים ובכתי': [ז] בכתי' ורש"י שבר"ף נוסף שתי: [ח] בכתי' ורש"י שבר"ף יב"ם (משלשן) כלימה): [ט] (בחולין) סג ע"א איתא הכי להדיא עמקן חזוורא וכן הוא אמר ומדאורו וכן כמראה

משום רבי יהודה, R' Il'a said in the name of Reish Lakish, אמר רבי אילעא אמר ריש לקיש — **[The Sages] enacted in Usha** — **באושא התקינו** — **who said it in the name of R' Yehudah** — **בר חנינא** — **that one should sustain his sons and his daughters when they are minors.**

The Gemara asks: **They inquired in the academy: Is the law in accordance with [R' Il'a] or is it not in accordance with him?**

The Gemara responds: **Come, learn a proof that the law does not follow R' Il'a from the following incident: When [fathers who were not supporting their children] would come before Rav Yehudah, he said to them: and then threw the needs of its offspring upon the people of the town!** Evidently, we may shame a father into supporting his child, as Rav Yehudah did, but we may not compel him to do so; this, then, is not in accordance with R' Il'a's report.

The Gemara offers more anecdotal proof for this view: **When [fathers who were not supporting their children] would come before Rav Chisda, he said to them: Turn over a mortar in public, and let [the father] stand atop the base and announce, "Even a raven wants its children, and that man [i.e. the father himself] does not want his children."** Here too,

כתובות דף מט:

we see that an Amora only shamed, but did not compel, a recalcitrant father into supporting his children.

The Gemara questions the assumption:

והקתיב „לבני ערב אשר — **And does a raven really want its children?! ועורבא בעי בניה** — **But it is written:** [Hashem] gives food . . . **to young ravens that call out.**^[14] — ? —

The Gemara answers:

הא באובכמי — **הא בתיורי** — **This** speaks of **white** ravens, **לא קשיא** — while **that** announcement speaks of **black** ravens.^[15]

The Gemara presents a third anecdotal proof that the court cannot actually compel a father to support his older minor children:

כי הוה אתי לקמיה דרבא — **When [a father who was not sustaining his children] would come before Rava, אמר ליה — [Rava] said to him:** **ניחא לך דמיתונוי בניך מצדקה: — Is it agreeable to you that your children are sustained from charity funds?** From here we see that Rava was permitted to shame the father into supporting his children, but could not compel him to do so.

Having concluded that we may not force a father to support his children, the Gemara now qualifies that ruling:

ולא אמרן אלא דלא אמיד — **And we have stated this ruling only where [the father] is not wealthy.** אבל אמיד — **But if he is wealthy, על ברחיה — we force him to support his children against his will.**^[16]

The Gemara relates an incident to illustrate that wealthy people are treated differently and may even be compelled to contribute to their children's sustenance:

כי הוה דרבא כפייה לרב נתן בר אמי — **As in this case where Rava, while collecting for charity, coerced Rav Nassan bar Ami, who was wealthy, לצדקה — and took out from him four hundred zuzim for charity.**^[17]

CAN ONE CONSIDER IT MAASER:

ש"ך

Shach cites the maharam of Rothenberg, who rules that the funds spent on children over the age of 6 is genuine charity and may be paid with maaser money.

יו"ד רמ"ט סק"ג: ובתשובת מהר"ם מרוטונבורג כתב, ולפזר מעשרותיו לבניו הגדולים שאינו חייב לטפל בהם מותר, דאפילו לאביו מותר לתת אם הוא עני משום כבוד אביו, וכל שכן לבניו דמותר במקום שאין בעיר תקנה לתת לכיס של צדקה, ומשמע אפילו יש לו את היכולת לפרנסם ממקום אחר, דזה הוי צדקה.

The taz strongly disagrees and says; although tehillim calls this "the performance of charity at all times," how could anyone possibly think that one can use his maaser money to support his own children.

סק"ג: תדע דהא גם במה שאדם זן בניו הקטנים אמרינן דהוי בכלל עושה צדקה בכל עת, וכי סלקא דעתך שיוציא אדם מעשר שלו לזון בניו הקטנים.

ברכי יוסף

Since the average person does support his children through adolescence, one would not be permitted to use his maaser funds.

סימן רמט סעיף יח: הכא בזן בניו ואביזרייהו הוא דבר מוכרח לעשותו, אי מצד אהבתו וכרחם אב, ואי מצד אם הבנים באשתו אמרו דכרוכין אחריה והיא מעכבת לשלחם על פני חוץ, ואי מצד שיחת בריות ולעזה עליו, ואם כן אין להוציא ממעות מעשר מזונות בניו וכיוצא.

אגרות משה

Rav Moshe discusses the question of using maaser money to support one's children and pay their tuition in two separate responsa. In the first responsum, Rav Moshe writes; that in our times, a father is responsible for his children's support until the age when they would typically be considered old enough to earn their own living. However, if the custom in the father's or mother's family is that children do not customarily go out to work until they are married, the father is obligated to support his children as long as they live at home. It follows that he cannot use maaser money for this purpose, since it is like any other financial obligation, which cannot be paid with maaser money. He points out that in the United States, children do not usually go to work until they are grown up

ולכן נראה לע"ד ברור שהיכא שהאם דרה יחד עם בניה אף שהם יותר ממש ברצון האב ואף שהם גדולים כל זמן שאין הדרך שבנים כאלו ילכו להרויח לפרנס עצמן שיתחייב האב לזון גם אותם מדין מזונות אשתו דלא גרעי מארחי ופרחי והם ארחי ופרחי קבועים שהאב קבעם אצלה ואינו יכול לומר שתהיה אכזרית ולא תתן להם מזונות. ולכן ברוב בנ"א בזה"ו ובפרט במדינתנו שדרים כולם יחד חייב האב במזונות בניו ובנותיו אף הגדולים מצד חיוב מזונות שלה עד שיהיו כפי הדרך שהולכים להרויח. ואם בני משפחתו או בני משפחתה אין הולכין להרויח עד נישואיהן או מדין עולה עמו ואינה יורדת עמו חייב במזונותיהן כל הזמן שדרים עמהם יחד. וממילא אין יכול לזונם מכסף המעשר שהוא כחוב שאינו יכול לפרוע מהמעשר ודינא דהש"ך בזה"ו ובפרט במדינתנו הוא דוקא כשהן גדולים כ"כ שהדרך שילכו להרויח לפרנסתן בעצמן.

Once he is working, if he needs assistance one is allowed to use maaser. We will discuss later on how much of the funds may be used.

However, Hacham Ovadia disagrees:

יחווה דעת

One is allowed to use maaser to support his children that are over 6 years, even if they are living by him.

Maaser can also be used, to help marry off ones children, especially when they are continuing in Yeshivos and Kollelim.

חלק ג סימן עו: כתב הרמב"ם, הנותן מזונות לבניו ולבנותיו הגדולים שאינו חייב מן הדין במזונותיהם, כדי ללמד בניו תורה ולהנהיג בנותיו בדרך הישרה הרי זה בכלל מצות צדקה וצדקה גדולה היא.

הנוהג להפריש מעות מעשר ממשכרותו ומכל רווחיו, רשאי לנכות מדמי המעשר דמי פרנסת וכלכלת בניו ובנותיו הגדולים היתרים על גיל שש שנים ואפילו הם סמוכים על שלחנו, וכן רשאי לסייע ממעות מעשר בהוצאות נישואי בניו ובנותיו, כגון לצורך דירה ורהיטים כדי שיוכלו לבנות את ביתם, וכל שכן כשבניו ממשיכים לעסוק בתורה בכוללים הרבים אשר נתברכו בהם וכן כשבנותיו נישאות לתלמידי חכמים השוקדים באהלה של תורה שמצוה גדולה היא לפרנסם בכבוד וצדקה גדולה היא.

ואע"פ שהרבנות הראשית לארץ ישראל התקינה לפי צורך השעה שבזמנינו יש לחייב את האב במזונות בניו גם היתרים על שש שנים עד גיל חמשה עשרה שנה, ועל פי תקנה זו דנים ופוסקים בבתי הדין הרבנים כאן והוצאה לפועל כופה את האב לבצע את פסק דינו, מכל מקום יכול לנכות דמי פרנסה ממעות מעשר לפי שלא באה התקנה להפקיע מצות צדקה מאבות, אלא רק לכופ את הנוהגים באכזריות על בניהם ובנותיהם ונוטשים אותם בעירום ובחוסר כל, להכריחם ולכופם לזון ולפרנס את בניהם שלומדים עדיין בבתי הספר ואומנות עד שיהיו בגדר חי נושא את

Even though the Rabbanut in Israel established, that in our times one is obligated to support his children even after the age of 6. They didn't mean to take away the Mitzva of Tzedaka, rather to force these individuals that are taking advantage and not caring for their children. Even if one never used to use maaser for supporting children, if he's very tight in money, he is allowed to change and start using maaser for this.

Another idea for someone who is tight, is to take upon himself only to separate the maaser after he deducts all his monthly expenses, this goes according to the ruling of the Knesses Hagedolah.

However one who was blessed with wealth, should not rely on all this, rather he should give all his maaser to the poor and the for Torah.

Since the average person does support his children through adolescence, one would not be permitted to use his maaser funds.

עצמו ולמצוא טרף לנפשם.

ונראה שאף מי שנהג להפריש מעשר כספים מכל רווחיו ולתת אותם לעניים ולישיבות קדושות ולא נהג עד היום לנכות פרנסת בניו ובנותיו הגדולים, אם שעתו דחוקה מבחינת כלכלית רשאי לנהוג לנכות ממעות מעשר של הריוח או המשכורת שיבאו לו מכאן ולהבא לצורך פרנסת בניו ובנותיו הגדולים יותר על שש שנים, שמכיון שהרויח הזה עדיין לא בא הרי זה כמקדיש דבר שלא בא לעולם ואינו קדוש.

וכן הנודר לתת מעשר מהרויח של ממונו וכן נהג ימים רבים, ואחר כך מטה ידו ונתחרט על נדרו, נראה שיכול לחזור בו כיון שהרויח עדיין לא בא לעולם ואין אדם מקדיש דבר שלא בא לעולם.

ואם שעתו דחוקה לו מבחינת כלכלית ואין ידו משגת לנהוג מעשר כספים מכל משכרותיו או רווחיו, יתנה מראש שיתן המעשר רק לאחר ניכוי הוצאות ביתו, וכן הביא כנסת הגדולה "שחיוב מעשר כספים לאחר ניכוי הוצאותיו הצריכות לביתו".

אבל מי שחננו ה' בעושר וידו משגת, יאחז צדיק דרכו לתת כל המעשר לעניים ולאביונים ולעמלי תורה ולישיבות הקדושות ועץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר

All this is referring to support; How about tuition?

A FATHER IS OBLIGATED TO TEACH HIS SON TORAH:

קידושין דף כט.

תפדה וכו' בילקיש
וראשונים: [א] צ"ל
תפדה תפדה (רפ"י)
ועין מהרש"ל ומהרש"א
ובהג"ר שמחה מרעסוי.
ובדפוס ליתא תיבת
"כו": [ד] אידי מיותר
(רש"ל, וכו' בדפוס):
[ה] צ"ל תפדה (רש"ל):
[ו] יש להוסיף את תתה
(באה"מ): [ז] צ"ל יבולין
(ב"ש): [ח] יש להוסיף
מוהם (הג"ר שמחה
מרעסוי):

מדלאורייתא דינס כהדיוט וא"כ אינס
קונים¹⁰ בלא משכיה אלא שיפיו חכמים
כחם לעשות כהקדש שיהו קונים
צנסף הילכך צמקוס הפסדס של
יתומים אוקימנא אדינא אע"ג דהדיוט
קאי צמי שפרע כדי שלא יהיה כו
הדיוט מרובה משלהן ולא יצולו לדי
הפסד ע"י תקנת חכמים כי לולי
התקנה היו חוזרים צהס אפי' קבלו

כאן שנים אמר רב יהודה ה"ק כל מצות הבן
המוטלות על האב לעשות לבנו אנשים חייבין
ונשים פטורות תנינא להא דת"ד¹¹ האב חייב
בבנו למולו וללמדו תורה ולהשיאו
אשה וללמדו אומנות וי"א אף להשימו במים
רבי יהודה אומר כל שאינו מלמד את בנו
אומנות מלמדו ליסמות ליסמות ס"ד אלא
כאילו מלמדו ליסמות: למולו מנגלן דכתיב

ליקומי רש"י
א יהא כח הדיוט
חבור. כל הדיוט המוכר
יטול לחור בו כל זמן שלא
משכו הקוחות אלא אם
משך לא יטול לחור וכל
שכן אלו שכן כהקדש
דלפיו כח עשאוהו כהקדש
ולא להכנסת כח [וישין נב].
וער"ז זבר אשר א"א
יטול רגו. משיגיע לכלל
עושק ונכרתה אכל אצו
אין עושק עליו כרת אכל

The Gemara comments: According to this interpretation, **we learn in this mishna that which the Sages taught in a baraita: A father is obligated with regard to his son to circumcise him, and to redeem him if he is a firstborn son who must be redeemed by payment to a priest, and to teach him Torah, and to marry him to a woman, and to teach him a trade. And some say: A father is also obligated to teach his son to swim.**

Rabbi Yehuda says: Any father who does not teach his son a trade teaches him banditry [listut]. The Gemara expresses surprise at this statement: Can it **enter your mind** that he actually teaches him **banditry? Rather, the baraita means that it is as though he teaches him banditry.** Since the son has no profession with which to support himself, he is likely to turn to theft for a livelihood. This *baraita* accords with Rav Yehuda's

באר שבע

האם מותר ללמד בניו תורה ממעות מעשר? אפילו למי שהתיר לפרנס ממעות מעשר, דוקא לפרנסה שהוא פטור מעיקר הדין הוה ליה כדין צדקה, אבל לשכור להם מלמד ממעות מעשר אין להתיר, שכיון שהוא חייב בלאו הכי חיוב גמור ללמד בניו תורה או לשכור להם מלמד ללמד תורה, אינו רשאי לעשות כן ממעות מעשר.

אגרות משה

A parent is responsible to provide his child with a proper education. Therefore, one may not use maaser money to pay for his children's tuition, since one is not allowed to use maaser for his personal obligation.

This applies to tuition for boys and girls. Rav Moshe explains; that since the law of the land requires every parent to send his daughter to school, a Jewish father is obligated to send his daughter to a Torah school in order to escape the negative influence of public school where her belief in God and her dedication to Torah and Mitzvot are in great danger. Therefore, a parent must pay to rescue his daughter from public school and cannot use maaser funds to discharge his personal obligations.

However, Rav Moshe writes that one who is hard pressed to provide for his family's needs, can deduct part of the tuition cost from maaser, For example, full tuition may be \$5,000 a year, if a parent can only afford \$3,000, but the school still requires that he pay the full \$5,000, he may use maaser money to make up the \$2,000 difference. (Igros Moshe, Yoreh Deah 2:113; see also Ahavas Chesed 2:19:2).

הנה בדבר אם רשאי לשלם שכר למוד הבנות בבי"ס שנקרא בית יעקב ממעות מעשר, ודאי יש חלוק בין בנים לבנות מדינא דללמוד מקרא הא חייב האב ללמד לבניו אף בשכר, וממילא הוא דבר שבחובה שאינו רשאי לשלם מהמעשר, אבל לבנות שאין חיוב על האב ללמד להן תורה, הרי אין זה דבר שבחובה ואם יש צורך היה שייך להתיר ליתן מכסף המעשר. אבל במדינתנו כאן שמחוייבין מדינא דמלכותא ללמדם בבתי ספר שלהם ובחסדי השי"ת על ישראל איכא הרשות ללמדם בבתי ספר שתחת הנהלת ישראל כשרים ויראי ה' שנמצא שאם לא יתן בתו ללמוד בבי"ס כשר כהא דבית יעקב וכדומה להתחנך שם בדרך התורה והאמונה ושמירת המצות הרי יהיה מוכרח ליתן אותה לבי"ס של המדינה שהוא ח"ו ללא תורה וללא אמונה, שזה מחוייב גם לראות שתהיה בתו כשרה להאמין בה' ובותרתו ולקיים כל מצותיו אף בהוצאת ממון, וממילא הוא דבר שבחובה.

הוא רק בחינוך מצות אבל ללמדה להאמין בה' ובתורתו ולהשמר מאיסורין ודאי הוא מחוייב. ופשוט לע"ד שאף בשכר מחוייב בין לבן ובין לבת. ונמצא שהוא ג"כ דבר שבחובה שאינו רשאי ליקח ממעות מעשר וצ"ע לשון שעה"צ. אבל למעשה מה שראוי לפי פרנסתו לשלם זה אינו רשאי ליקח מכסף מעשר ואם מבקשים יותר יכול ליקח המותר מכסף המעשר וזהו גם בשכר למוד דבנים.

Rav Chaim Ozer Grodzinsky (Ahiezer 3 79/6): permits a Jewish community to divert surplus funds which were originally earmarked for boy's education, to be used for the local girls school. He writes: "it is a great mitzvah to support the Bet Yaakov which instills in its students faith in Hashem and fear of heaven and educates them in the traditional manner".

Rav Shlomo Zalman in Kol Torah (39 page 89-17): One is prohibited only from using Maaser funds to pay for the actual tuition.

However, any expenses over and above what the school charges which help to defray the cost of educating those who cannot afford to pay the standard tuition may be deducted from Maaser funds. Before signing a tuition contract, the parent should ascertain what part of his obligation is actual tuition and what part is an add on. He should clearly stipulate that the additional amount will be paid as a donation and then he may consider this a Maaser deductible charitable donation.

(The fact that the IRS may not recognize this as a charitable tax deduction, has no bearing on the Halacha of Maaser).

TUITION FOR OLDER CHILDREN

A father is obligated to provide his sons a comprehensive Torah education. A full Torah education is divided into two levels. The elementary level is known as **תורה שבכתב** (written Torah).

Ideally, a father should personally teach his son. If he cannot do so, the Halacha obligates him to pay for this elementary education, to which a father cannot use Maaser to fulfill his obligation.

Tzaedka Umishpat (6:14) discusses the concept that when a father is no longer obligated by Halacha to continue to teach his son Torah, he may deduct the cost of advanced Yeshiva education from his Maaser account. However, he does make it clear that according to the Shulchan Aruch a father is obligated to educate his son until he reaches the level of proficiency where he is capable of studying Torah independently. A child has reached this stage once he can learn by himself without assistance.

The second level of Torah education is **תורה שבעל פה** (oral law). The father must also teach this to his son, if not personally, then through a teacher. However the father is not obligated to pay for the second level of schooling. Therefore, there is more room for leniency for a father to give a portion of his Maaser towards his sons advanced Torah study.

If one sends his son to a Bet Midrash or seminary one can pay for the Torah learning with Maaser.

Even Rabbi Feinstien would agree that advanced education on the post high school seminary level, is not absolute obligation and if necessary maaser money may be applied towards tuition.

SUPPORTING MARRIED CHILDREN

חתם סופר

One who supports his children after marriage, should have in mind, when he obligates himself that'll be from maaser. Even with the thought, one should not give all his maaser to his children and at least half should be given to poor people.

נמצא לנידון שלפנינו אם מיד בשעת נישואים היה דעתו לחייב
עלמו לפרנס הזוג שש שנים ממשות מעשר שפיר דמי.
ומ"מ נ"ל מהיות טוב יחלק המעשר ויתן חליו לעניים דעלמא
וחליו לבנו, דוגמא להא דתנין משנה וי"ו פ"ח דפאה היה מזיל
וכו' ע"ש:

אך אם בשעת חיונו בשעת נישואים לא היה דעתו ליתן ממעשר
שלו, הרי חייב עלמו בשטר לפרנס הזוג שש שנים ואין אדם
פורע חובותיו ממעשר, ואפילו מי שאנס המלך גרנו חייב לעשר
[גיטין מ"ד ע"ה] שלא יפרע חובו ממעשר:

PAYING FOR A TUTOR

The laws of tzedakah and maaser (page 163):

Whether one is permitted to use maaser funds for the tutoring of his children, would depend on the following criteria; if he is trying to make sure the child will be able to maintain the level of his class, one would not be permitted to use maaser funds to pay for such tutors.

However, if the child is already up to par with the level of his class and the parent wants him to learn extra, maaser funds may be used.

PAID CHABRUTA:

One may use maaser money to pay a rabbi to study with him and thus enhance his learning.

CONCLUSION:

Someone who is not well off can be more flexible in how he uses his maaser money. It may be permitted for him to use maaser to pay his children's advanced yeshivah and seminary tuition, and for mitzvos which are meritorious but not obligatory, such as buying sefarim to lend out to others (see Shulchan Aruch Yoreh Deah 249:1, Shach 3).

However, one cannot use maaser money to purchase tefillin, lulav and esrog, give matanos le'evyonim, machatzis hashekel and the like, since these are obligatory mitzvos, (Nachalas Shivah 8:2; Tzedakah U'Mishpat 6:13, 6:15, notes 33 and 37).

STORY

"Aric," a financial advisor in Los Angeles, had learned that maaser kesafim is ten percent of one's earnings after taxes. He was paying yeshivah tuition for his young children, and wanted to know if that money could be counted as part of his maaser, especially since part of his high tuition payments subsidized students on scholarship. Aric sat with the president of the school and they worked out the figures: approximately thirty-five percent of Aric's tuition dollars went towards the education of students who were not paying full tuition. He has heard that there are different halachic opinions as to the status of this money in terms of maaser. Rav Shlomo Zalman Auerbach permits using maaser money for this purpose: if part of a parent's tuition payments are subsidizing other students who cannot pay the full amount, that portion can be paid with maaser.

Aric's question about using maaser funds for that portion of our tuition which subsidizes scholarship students is not an easy one. On the one hand, we are paying in part for the Torah education of someone else's child, a legitimate use of maaser money. On the other hand, unless an exemption exists, any parent sending a child to school is obligated to pay full tuition, and we are not permitted to use maaser funds to pay off obligations.